

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษากาารวิเคราะห์อุปสงค์ต่อการเที่ยวสถานที่ที่เกี่ยวกัณดึ่มของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนแรกเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติพื้นฐาน แบ่งเป็นข้อมูลโดยทั่วไปด้านลักษณะทางประชากร ด้านเงินได้และการใช้จ่าย การจัดสรรเวลาที่ใช้ในการสนทนาการต่างๆ ต้นทุนการไปเที่ยวสถานที่ที่เกี่ยวกัณดึ่มที่มีแอลกอฮอล์ รวมถึงสถิติการไปเที่ยวสถานที่ที่เกี่ยวกัณดึ่มของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่สองเป็นผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อจำนวนครั้งในการไปเที่ยวสถานที่ที่เกี่ยวกัณดึ่มของนักศึกษา

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติพื้นฐานของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1 ข้อมูลโดยทั่วไปด้านลักษณะทางประชากรของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

การสำรวจกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ พิจารณา ลักษณะทางประชากร อันได้แก่ ปัจจัยด้านเพศ อายุ ศาสนา และอื่นๆ ได้แก่ สถานภาพครอบครัวของบิดามารดา การอาศัยอยู่หอพัก ประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ คะแนนเฉลี่ยสะสม ของนักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยและนักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษ

จากการสำรวจภาคสนามลักษณะทางประชากรตามตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจทั้งหมด 314 คน เป็นนักศึกษาโครงการภาคภาษาไทย 259 คน จำแนกเป็นนักศึกษา เพศชาย 108 คน และนักศึกษาเพศหญิง 151 คน คิดเป็นร้อยละ 41.69 และ 58.30 ของนักศึกษาโครงการภาคภาษาไทย ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษ 58 คน จำแนกเป็นนักศึกษาเพศชาย 28 คน และนักศึกษาเพศหญิง 27 คน คิดเป็นร้อยละ 50.90 และ 49.10 ของนักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษ ตามลำดับ นั่นคือ กลุ่มที่สำรวจโครงการภาคภาษาไทยมีจำนวนนักศึกษาหญิงมากกว่านักศึกษาชาย ขณะที่กลุ่มที่สำรวจนักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษมีจำนวนนักศึกษาหญิงใกล้เคียงกับนักศึกษาชาย

จากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยทั้งหมด พบว่า นักศึกษาที่เกี่ยว
 กินดีมี คิดเป็นร้อยละ 62.9 หากจำแนกตามเพศ พบว่า ร้อยละ 70.37 ของนักศึกษาชายภาค
 ภาษาไทย และร้อยละ 57.62 ของนักศึกษาหญิงภาคภาษาไทยได้ไปเกี่ยวกินดีมีในปีการศึกษา
 2549 นั่นคือ สัดส่วนของกลุ่มนักศึกษาชายที่ไปเกี่ยวกินดีมีสูงกว่านักศึกษาหญิง สำหรับกลุ่ม
 ตัวอย่างนักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษทั้งหมด พบว่า นักศึกษาที่เกี่ยวกินดีมี คิดเป็นร้อยละ
 67.2 หากจำแนกตามเพศ พบว่า ร้อยละ 78.5 ของนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาอังกฤษ และ
 ร้อยละ 55.5 ของนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาอังกฤษได้ไปเกี่ยวกินดีมีในปีการศึกษา 2549 นั่น
 คือ ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีกลุ่มที่เกี่ยวกินดีมีมากกว่ากลุ่มที่ไม่เกี่ยวกินดีมี และ
 สัดส่วนนักศึกษาชายที่ไปเกี่ยวกินดีมีสูงกว่านักศึกษาหญิง เช่นเดียวกับโครงการภาคภาษาไทย

ด้านสถานภาพครอบครัวบิดามารดา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีสถานภาพ
 ครอบครัวบิดามารดาอยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 88.80 ของนักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยที่
 สํารวจ และ ร้อยละ 90.90 ของนักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษที่สํารวจ นั่นคือ นักศึกษาทั้ง
 สองโครงการส่วนใหญ่มีสถานภาพครอบครัวของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน ส่วนการอาศัยอยู่หอพัก
 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยส่วนใหญ่อาศัยอยู่หอพัก คิดเป็นร้อยละ
 58.30 ของนักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยที่สํารวจ ขณะที่นักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษ
 ส่วนใหญ่อยู่กับครอบครัวหรือญาติ คิดเป็นร้อยละ 87.27 ของนักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษ
 ที่สํารวจ ด้านศาสนา พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาทั้งสองโครงการส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ
 เกินกว่าร้อยละ 95 ของแต่ละกลุ่มที่สํารวจ

จากการสํารวจภาคสนามค่าเฉลี่ยลักษณะทางประชากรตามตารางที่ 4.2 กลุ่ม
 ตัวอย่างที่ทำการสํารวจมีอายุเฉลี่ยระหว่าง 20.85 ถึง 21.22 ปี เนื่องจากผู้ศึกษาทำการสํารวจ
 เฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างที่เลือกไปเกี่ยวกินดีมีและไม่ไปเกี่ยว
 กินดีมีไม่มีความแตกต่างทางด้านอายุมากนัก สำหรับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาทั้งสอง
 โครงการที่สํารวจส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 2.75 ถึง 2.87 กลุ่มตัวอย่างที่สํารวจทั้งหมดส่วนใหญ่มีความ
 เคร่งครัดทางศาสนาในระดับปานกลาง โดยมีจำนวนครั้งในการเข้าวัด/โบสถ์/สุเหร่า ประมาณ 6
 ถึง 7 ครั้งต่อปีการศึกษา ยกเว้นกลุ่มตัวอย่างโครงการภาคภาษาอังกฤษที่ไม่ไปเกี่ยวกินดีมีจะมี
 จำนวนครั้งในการเข้าวัด/โบสถ์/สุเหร่า ถึง 11.55 ครั้งต่อปีการศึกษา

เมื่อพิจารณาสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เกี่ยวกินดีมีและกลุ่มที่เกี่ยวกินดีมี ตามตารางที่
 4.1 พบว่า มีนักศึกษากลุ่มที่เกี่ยวกินดีมีทั้งหมด 200 คน คิดเป็นร้อยละ 63.69 ของนักศึกษา
 ทั้งหมดที่สํารวจ และกลุ่มที่ไม่เกี่ยวกินดีมี 114 คน คิดเป็นร้อยละ 36.31 ของนักศึกษาทั้งหมดที่

สำรวจ โดยแต่ละโครงการมีลักษณะคล้ายกันคือ มีสัดส่วนนักศึกษาที่ไปเที่ยวกินดื่มมากกว่าไม่เที่ยวกินดื่ม ไม่ว่าจะจำแนกกลุ่มนักศึกษาโดยวิธีใด เช่น จำแนกโดยสถานภาพครอบครัวบิดามารดา พบว่า นักศึกษาทั้งสองโครงการที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน นักศึกษาที่อาศัยอยู่หอพัก นักศึกษาที่อาศัยอยู่กับครอบครัวหรือญาติ จะมีสัดส่วนนักศึกษาไปเที่ยวกินดื่มมากกว่าครึ่งหนึ่งของนักศึกษาทั้งหมด จากผลการศึกษานักศึกษาทั้งสองโครงการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่หอพัก จะมีสัดส่วนผู้ไปเที่ยวกินดื่มสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับครอบครัวหรือญาติมาก คือ ร้อยละ 69.54 ของนักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยที่สำรวจ และร้อยละ 85.72 ของนักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษที่สำรวจ ที่ไปเที่ยวกินดื่ม ในขณะที่นักศึกษาที่อาศัยอยู่กับครอบครัวหรือญาติ จะมีสัดส่วนผู้ไปเที่ยวกินดื่ม ร้อยละ 53.71 ของนักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยที่สำรวจ และร้อยละ 64.59 ของนักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษที่สำรวจ ด้านศาสนาพบว่า นักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยและภาคภาษาอังกฤษต่างก็ไปเที่ยวกินดื่มมากกว่าร้อยละ 60 ส่วนนักศึกษาที่นับถือศาสนาต่างๆ ไม่ได้สรุปผลของการไปเที่ยวกินดื่ม เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีน้อยมาก

ส่วนประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์กับการเที่ยวกินดื่มของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยที่ไม่ไปเที่ยวกินดื่มและไปเที่ยวกินดื่มจะมีประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ 2.81 และ 3.61 ปี ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษที่ไม่ไปเที่ยวกินดื่มและไปเที่ยวกินดื่มจะมีประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ 3.80 และ 4.20 ปี ตามลำดับ นั่นคือ นักศึกษาทั้งสองโครงการที่ไปเที่ยวกินดื่มจะมีประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่านักศึกษาที่ไม่ไปเที่ยวกินดื่ม

การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรข้อมูลต่อเนื่อง (ไม่รวมตัวแปรหุ่น) ในกลุ่มที่ไม่เที่ยวกินดื่มเทียบกับกลุ่มที่เที่ยวกินดื่ม ด้วย t-test พบ ปัจจัยที่มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่เที่ยวกินดื่มและไม่เที่ยวกินดื่ม ได้แก่ จำนวนครั้งในการเข้าวัด/โบสถ์/สุเหร่าของนักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษ และประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยและภาคภาษาอังกฤษ สำหรับรายละเอียดในการทดสอบทางสถิติ (ดูในภาคผนวก จ. ตารางที่ จ.10 -14 ถึง 20 - 24)

จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการตัดสินใจไปเที่ยวกินดื่มหรือไม่ไปเที่ยวกินดื่มกับปัจจัยที่กำหนดการตัดสินใจการไปเที่ยวซึ่งประกอบด้วย (อายุเฉลี่ย คะแนนเฉลี่ยสะสม ระดับความเคร่งครัดทางศาสนา จำนวนการเข้าวัด/โบสถ์/สุเหร่าเฉลี่ย ประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์) ด้วย Chi-square test พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกไปเที่ยวกินดื่ม

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ได้แก่ ปัจจัยเพศ (SEX_i) ปัจจัยการอยู่หอพัก (DOM_i) และปัจจัยประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (EX_i) (ดูในภาคผนวก จ ตารางที่ จ.1-9)

ตารางที่ 4.1

ลักษณะทางประชากรของกลุ่มที่ไม่เที่ยวกินดื่มและกลุ่มที่เที่ยวกินดื่มของนักศึกษา

โครงการภาคภาษาไทย และภาคภาษาอังกฤษ

ตัวแปร	โครงการ	โครงการภาคภาษาไทย		โครงการภาคภาษาอังกฤษ	
		กลุ่มที่ไม่เที่ยวกินดื่ม	กลุ่มที่เที่ยวกินดื่ม	กลุ่มที่ไม่เที่ยวกินดื่ม	กลุ่มที่เที่ยวกินดื่ม
จำนวนที่สำรวจ (คน)		96	163	18	37
<u>เพศ</u>					
ชาย		32(29.63)	76(70.37)	6(21.42)	22(78.58)
หญิง		64(42.38)	87(57.62)	12(44.44)	15(55.56)
<u>สถานภาพครอบครัว</u>					
<u>บิดามารดา</u>					
อยู่ด้วยกัน		85(36.95)	145(63.05)	15(30)	35(70)
กรณีอื่นๆ		11(37.93)	18(62.07)	3(60)	2(40)
<u>การอาศัยอยู่หอพัก</u>					
ครอบครัวหรือญาติ		50(46.29)	58(53.71)	17(35.41)	31(64.59)
หอพัก		46(30.46)	105(69.54)	1(14.28)	6(85.72)
<u>ศาสนา</u>					
พุทธ		96(37.21)	162(62.79)	18(33.96)	35(66.04)
อื่นๆ		0(0)	1(100)	0(0)	2(100)

ที่มา: จากการสำรวจ

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บหมายถึงร้อยละของจำนวนนักศึกษานในแต่ละกลุ่มการเทียบกับจำนวนนักศึกษทั้งหมดที่สำรวจพบในแต่ละตัวแปร

ตารางที่ 4.2

ค่าเฉลี่ยลักษณะทางประชากรของกลุ่มที่ไม่เที่ยวกินดื่มและกลุ่มที่เที่ยวกินดื่มของนักศึกษา
โครงการภาคภาษาไทยและภาคภาษาอังกฤษ

ตัวแปร	โครงการ	โครงการภาคภาษาไทย		โครงการภาคภาษาอังกฤษ	
		กลุ่มที่ไม่ เที่ยวกินดื่ม	กลุ่มที่เที่ยว กินดื่ม	กลุ่มที่ไม่ เที่ยวกินดื่ม	กลุ่มที่เที่ยว กินดื่ม
จำนวนที่สำรวจ (คน)		96	163	18	37
อายุเฉลี่ย (ปี)		20.88 ^{n.s.}	20.85 ^{n.s.}	21.22 ^{n.s.}	21.05 ^{n.s.}
คะแนนเฉลี่ยสะสม		2.85 ^{n.s.}	2.85 ^{n.s.}	2.87 ^{n.s.}	2.75 ^{n.s.}
ระดับความเคร่งครัด ทางศาสนาเฉลี่ย		5.18 ^{n.s.}	5.09 ^{n.s.}	5.83 ^{n.s.}	5.21 ^{n.s.}
จำนวนการเข้าวัด/โบสถ์ /สุเหร่าเฉลี่ย (ครั้ง/ปีการศึกษา)		7.41 ^{n.s.}	7.84 ^{n.s.}	11.55 ^{n.s.}	6.81 ^{n.s.}
ประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่ม ที่มีแอลกอฮอล์ (ปี)		2.89*	3.61*	3.80*	4.20*

ที่มา:จากการสำรวจ

หมายเหตุ : * หมายถึง ประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ไปเที่ยวกินดื่ม
แตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เที่ยวกินดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

^{n.s.} หมายถึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

4.1.2 ข้อมูลด้านเงินได้และการใช้จ่ายของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาการวิเคราะห์อุปสงค์การเที่ยวสถานที่เที่ยวกินดื่มของนักศึกษา ผู้วิจัยได้ให้ความสนใจต่อเงินได้จากผู้ปกครอง(เงินได้ปกติบวกเงินได้เพิ่ม) และค่าใช้จ่าย¹ สามารถพิจารณาสถิติรายได้และการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่าง จากตารางที่ 4.3 และภาคผนวก ข ตารางที่ ข.2-3 จากสถิติข้อมูลสามารถสรุปได้ดังนี้

จากการสำรวจภาคสนาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างโครงการภาคภาษาไทยที่ไม่ไปเที่ยวกินดื่มและไปเที่ยวกินดื่ม แต่ละคนจะมีเงินได้จากผู้ปกครองเฉลี่ยเท่ากับ 6,498 และ 7,230 บาทต่อเดือน ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษที่ไม่ไปเที่ยวกินดื่มและไปเที่ยวกินดื่ม แต่ละคนจะมีเงินได้จากผู้ปกครองเฉลี่ยเท่ากับ 8,497 และ 11,216 บาทต่อเดือน ตามลำดับ ซึ่งค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเหล่านี้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับรายละเอียดในการทดสอบทางสถิติสามารถดูใน (ภาคผนวก จ. ตารางที่ 16 และ 26)

ในการจัดสรรงบประมาณการใช้จ่ายของนักศึกษาแต่ละกลุ่ม พบว่า การใช้จ่ายของนักศึกษาแต่ละกลุ่ม มีลักษณะดังต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาโครงการภาษาไทยที่ไม่เที่ยวกินดื่มทั้งหมด 96 ตัวอย่าง มีค่าใช้จ่ายประเภทต่างๆ จากการสำรวจของแต่ละบุคคล ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ย 5,172 บาทต่อเดือน (จากตัวอย่าง 96 คน) ค่าใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนอื่นๆที่ไม่ใช่เพื่อการเที่ยวกินดื่มเฉลี่ย 4,459 บาทต่อเดือน (จากตัวอย่าง 94 คน คิดเป็นร้อยละ 97.9 ของกลุ่มตัวอย่าง) และ ค่าใช้จ่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่ซื้อมาบริโภคเองเฉลี่ย 501 บาทต่อเดือน (จากตัวอย่าง 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ของกลุ่มตัวอย่าง)

กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาโครงการภาษาไทยที่ไปเที่ยวกินดื่ม (163 คน) มีค่าใช้จ่ายประเภทต่างๆ จากการสำรวจของแต่ละบุคคล ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ย 5,947 บาทต่อเดือน (จากตัวอย่าง 163 คน) และค่าใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนอื่นๆที่ไม่ใช่เพื่อการเที่ยวกินดื่มเฉลี่ย 4,078 บาทต่อเดือน (จากตัวอย่าง 160 คน คิดเป็นร้อยละ 98.2 ของกลุ่มตัวอย่าง) ค่าใช้จ่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่ซื้อมาบริโภคเองเฉลี่ย 1,091 บาทต่อเดือน (จาก

¹ ค่าใช้จ่ายต่างๆ ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค ค่าใช้จ่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ซื้อมาบริโภคเอง ค่าใช้จ่ายบุหรี่ยุติ และค่าใช้จ่ายกินดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ใน สถานที่เที่ยวกินดื่ม และ ค่าใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนประเภทอื่นๆที่ไม่ใช่เพื่อการเที่ยวกินดื่ม ประกอบด้วย การช้อปปิ้ง การชมภาพยนตร์ การช้อปปิ้งและการชมภาพยนตร์ การเล่นอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ และการออกกำลังกาย

ตัวอย่าง 65 คน คิดเป็นร้อยละ 39.9) ค่าใช้จ่ายนุหรีเฉลี่ย 574 บาทต่อเดือน (จากตัวอย่าง 23 คน คิดเป็นร้อยละ 14.1 ของกลุ่มตัวอย่าง) และค่ากินดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เฉลี่ยในสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มเฉลี่ย 786 บาทต่อเดือน (จากตัวอย่าง 163 คน)

ซึ่งจากการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยใช้จ่ายประเภทต่างๆของนักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยกลุ่มที่ไม่เกี่ยวกินดื่มและกลุ่มที่เกี่ยวกินดื่ม พบว่า มีเพียง ค่าใช้จ่ายอุปโภคบริโภคเฉลี่ยที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สำหรับรายละเอียดในการทดสอบทางสถิติสามารถดูใน (ภาคผนวก จ. ตารางที่ 17 ถึง 19)

สำหรับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาโครงการภาษาอังกฤษที่ไม่เกี่ยวกินดื่ม (18 คน) มีค่าใช้จ่ายประเภทต่างๆ จากการสำรวจแต่ละบุคคล ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ย 6,694 บาทต่อเดือน (จากตัวอย่าง 18 คน) และค่าใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนอื่นๆที่ไม่ใช่เพื่อการเกี่ยวกินดื่ม 5,092 บาทต่อเดือน (จากตัวอย่าง 18 คน)

กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาโครงการภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกินดื่ม (37 คน) มีค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ย 8,329 บาทต่อเดือน (จากตัวอย่าง 37 คน) ค่าใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนอื่นๆที่ไม่ใช่เพื่อการเกี่ยวกินดื่มเฉลี่ย 4,114 บาทต่อเดือน (จากตัวอย่าง 36 คน คิดเป็นร้อยละ 97.3 ของกลุ่มตัวอย่าง) ค่าใช้จ่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่ซื้อมาบริโภคเองเฉลี่ย 2,276 บาทต่อเดือน (จากตัวอย่าง 16 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2 ของกลุ่มตัวอย่าง) ค่าใช้จ่ายนุหรีเฉลี่ย 683 บาทต่อเดือน (จากตัวอย่าง 15 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 ของกลุ่มตัวอย่าง) และค่าใช้จ่ายกินดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มเฉลี่ย 2,040 บาทต่อเดือน (จากตัวอย่าง 37 คน)

จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยใช้จ่ายประเภทต่างๆของนักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษกลุ่มที่ไม่เกี่ยวกินดื่มและกลุ่มที่เกี่ยวกินดื่ม พบว่า ไม่มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยใช้จ่ายประเภทต่างๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % สำหรับรายละเอียดในการทดสอบทางสถิติสามารถดูใน (ภาคผนวก จ. ตารางที่ 27 ถึง 29)

ตารางที่ 4.3

ค่าเฉลี่ยของรายได้และค่าใช้จ่ายประเภทต่างๆของกลุ่มที่ไม่เกี่ยวกินดื่มและกลุ่มที่เกี่ยวกินดื่ม
ของนักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยและภาคภาษาอังกฤษ

ตัวแปร	โครงการ	โครงการภาคภาษาไทย		โครงการภาคภาษาอังกฤษ	
		กลุ่มที่ไม่ เกี่ยวกินดื่ม	กลุ่มที่เกี่ยว กินดื่ม	กลุ่มที่ไม่ เกี่ยวกินดื่ม	กลุ่มที่เกี่ยว กินดื่ม
รายได้จากผู้ปกครองและรายได้ เพิ่มเฉลี่ย (บาทต่อเดือน)		6,498 ^{n.s.}	7,230 ^{n.s.}	8,497 ^{n.s.}	11,216 ^{n.s.}
ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค เฉลี่ย (บาทต่อเดือน)		5,172*	5,947*	6,694 ^{n.s.}	8,329 ^{n.s.}
จำนวนที่ตอบแบบสอบถาม (คน)		96	163	18	37
ค่าใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนประเภท อื่นๆที่ไม่ใช่เพื่อการเกี่ยวกินดื่ม เฉลี่ย (บาทต่อเดือน)		4,459 ^{n.s.}	4,078 ^{n.s.}	5,092 ^{n.s.}	4,114 ^{n.s.}
จำนวนที่ตอบแบบสอบถาม (คน)		94	160	16	36
ค่าใช้จ่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ที่ซื้อมาบริโภคเองเฉลี่ย (บาทต่อเดือน)		501	1,091	0	2,276
จำนวนที่ตอบแบบสอบถาม (คน)		8	65	0	16
ค่าใช้จ่ายบุหรี่ยเฉลี่ย (บาทต่อเดือน)		0	574	0	683
จำนวนที่ตอบแบบสอบถาม (คน)		0	23	0	15

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ตัวแปร	โครงการ	โครงการภาคภาษาไทย		โครงการภาคภาษาอังกฤษ	
		กลุ่มที่ไม่ เที่ยวกินดื่ม	กลุ่มที่เที่ยว กินดื่ม	กลุ่มที่ไม่ เที่ยวกินดื่ม	กลุ่มที่เที่ยว กินดื่ม
ค่าใช้จ่ายกินดื่มเครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์ในสถานที่กินดื่มเฉลี่ย (บาทต่อเดือน)		0	786	0	2,040
จำนวนที่ตอบแบบสอบถาม (คน)		0	163	0	37

ที่มา: จากการสำรวจ

- หมายเหตุ: 1. * หมายถึง ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยของนักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยที่ไปเที่ยว
กินดื่มและไม่ไปเที่ยวกินดื่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น
ร้อยละ 95
2. ^{n.s.} ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95
3. ตัวแปรค่าใช้จ่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่ซื้อมาบริโภคเอง ค่าใช้จ่ายบุหรี่และค่าใช้จ่ายกินดื่ม
เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในสถานที่กินดื่มเนื่องไม่มีการทดสอบแบบ t-test เนื่องจากกลุ่มที่ไม่
เที่ยวกินดื่มไม่มีข้อมูลค่าเฉลี่ย

4.1.3 ข้อมูลการจัดสรรเวลาที่ใช้ในการสนทนาการต่างๆของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

เวลาเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุน เนื่องจากเวลาเป็นทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด การใช้เวลาสนทนาการอื่นๆทำกิจกรรมพักผ่อนที่ไม่ใช่เพื่อการเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้น จะทำให้เวลาในการเที่ยวกินดื่มลดลง ในงานวิจัยนี้ เวลาที่ใช้สนทนาการอื่นๆที่ไม่ใช่เพื่อการเที่ยวกินดื่มของนักศึกษาแต่ละคน ประกอบด้วย เวลาที่ใช้ในการเล่นอินเทอร์เน็ต เวลาที่ใช้ในการนอน เวลาที่ใช้ในการเรียน นอกชั้นเรียน และเวลาที่ใช้ทำกิจกรรมในมหาวิทยาลัย รายละเอียดสามารถดูได้จากภาคผนวก ข ตารางที่ ข.4 พบว่า กลุ่มนักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษที่ไม่ไปเที่ยวกินดื่มและไปเที่ยวกินดื่ม มีการใช้เวลาเฉลี่ยในการสนทนาการต่างๆแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % (ตารางที่ 4.4) คือ กลุ่มที่ไม่ไปเที่ยวกินดื่มจะใช้เวลาในการสนทนาการต่างๆ 3,114 ชั่วโมงต่อปีการศึกษา หรือ วันละ 12.95 ชั่วโมง ส่วนกลุ่มที่ไม่ไปเที่ยวกินดื่มจะใช้เวลาในการสนทนาการต่างๆ 2,642 ชั่วโมงต่อปีการศึกษา หรือ วันละ 11.08 ชั่วโมง รายละเอียดการคำนวณดูได้จาก (ภาคผนวก จ. ตารางที่ 15 และ 25 คือ 25)

ตารางที่ 4.4

ค่าเฉลี่ยเวลาที่ใช้ในการสันทนการอื่นๆที่ไม่ใช่เพื่อการเที่ยวกินดื่มของกลุ่มที่ไม่เที่ยวกินดื่มและกลุ่มที่เที่ยวกินดื่มของนักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยและภาคภาษาอังกฤษ

ตัวแปร	โครงการ	โครงการภาคภาษาไทย		โครงการภาคภาษาอังกฤษ	
		กลุ่มที่ไม่เที่ยวกินดื่ม	กลุ่มที่เที่ยวกินดื่ม	กลุ่มที่ไม่เที่ยวกินดื่ม	กลุ่มที่เที่ยวกินดื่ม
จำนวนที่สำรวจ (คน)		96	163	18	37
เวลาที่ใช้สันทนการอื่นๆที่ไม่ใช่เพื่อการเที่ยวกินดื่ม (ชั่วโมงต่อปีการศึกษา)		2837 ^{n.s.}	2831 ^{n.s.}	3144*	2642*

ที่มา:จากการสำรวจ

- หมายเหตุ : 1. * หมายถึง เวลาที่ใช้สันทนการอื่นๆที่ไม่ใช่เพื่อการเที่ยวกินดื่มของนักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษที่ไม่ไปเที่ยวกินดื่มและไปเที่ยวกินดื่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %.
2. ^{n.s.} ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

4.1.4 ข้อมูลด้านต้นทุนการไปเที่ยวสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มทั้งหมดของแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

การสำรวจกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสำรวจในช่วงเดือนตุลาคม 2550 โดยการสอบถามพฤติกรรมการเที่ยวกินดื่มในปีการศึกษา 2549 เป็นช่วงเวลาที่นักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 และ 4 และนักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยชั้นปีที่ 4 ที่สำรวจกำลังศึกษาที่วิทยาเขตท่าพระจันทร์ ส่วนนักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยชั้นปีที่ 3 ที่สำรวจกำลังศึกษาที่วิทยาเขตรังสิต จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่ไปเที่ยวกินดื่มทั้งโครงการภาคภาษาไทยและโครงการภาคภาษาอังกฤษ พบ ต้นทุนการไปเที่ยวสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มต่างๆ ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายกินดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก² ค่าเดินทางไปกลับสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก³ เวลาที่ใช้ในการเดินทางไปกลับสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก⁴ เวลาที่ใช้ในสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก⁵ จาก ตารางที่ 4.5 พบผลการศึกษาดังต่อไปนี้

นักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยที่ไปเที่ยวกินดื่ม จำนวน 163 ตัวอย่าง แต่ละบุคคลจะมีจำนวนครั้งในการไปเที่ยวสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มเฉลี่ยเท่ากับ 17.54 ครั้งต่อปีการศึกษา หรือ 2.19 ครั้งต่อเดือน ค่าใช้จ่ายกินดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักเท่ากับ 343 บาทต่อครั้ง ค่าเดินทางไปกลับสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักเท่ากับ 80 บาทต่อครั้ง เวลาที่ใช้ในการเดินทางไปกลับสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 0.67 ชั่วโมงต่อครั้ง และเวลาที่ใช้ในสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักเท่ากับ 3.58 ชั่วโมงต่อครั้ง

² ค่าใช้จ่ายกินดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก หมายถึง ค่าใช้จ่ายกินดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักด้วยสัดส่วนจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่มแต่ละสถานที่ในจำนวนครั้งทั้งหมดที่ไปเที่ยวกินดื่ม

³ ค่าเดินทางไปกลับเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก หมายถึง ค่าเดินทางไปกลับสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มเป็นค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักด้วยสัดส่วนจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่มแต่ละสถานที่ในจำนวนครั้งทั้งหมดที่ไปเที่ยวกินดื่ม

⁴ เวลาที่ใช้ในการเดินทางไปกลับเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก หมายถึง เวลาที่ใช้ในการเดินทางไป กลับเป็นค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักด้วยสัดส่วนจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่มแต่ละสถานที่ในจำนวนครั้งทั้งหมดที่ไปเที่ยวกินดื่ม

⁵ เวลาที่ใช้ในสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก หมายถึง เวลาที่ใช้ในสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มเป็นค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักด้วยสัดส่วนจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่มแต่ละสถานที่ในจำนวนครั้งทั้งหมดที่ไปเที่ยวกินดื่ม

นักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษที่ไปเที่ยวกินดื่ม จำนวน 37 ตัวอย่าง แต่ละบุคคล จะมีจำนวนครั้งในการไปเที่ยวสถานที่ที่กินดื่มเฉลี่ยเท่ากับ 27.83 ครั้งต่อปีการศึกษา หรือ 3.47 ครั้งต่อเดือน ค่าใช้จ่ายกินดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในสถานที่ที่กินดื่มเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักเท่ากับ 496 บาทต่อครั้ง ค่าเดินทางไปกลับสถานที่ที่กินดื่มเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักเท่ากับ 125 บาทต่อครั้ง เวลาที่ใช้ในการเดินทางไปกลับสถานที่ที่กินดื่มเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 0.95 ชั่วโมงต่อครั้ง และเวลาที่ใช้ในสถานที่ที่กินดื่มเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักเท่ากับ 3.41 ชั่วโมงต่อครั้ง

จากการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรต้นทุนการไปเที่ยวสถานที่ที่กินดื่มที่พบมากในกลุ่มนักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยและโครงการภาคภาษาอังกฤษด้วยสถิติ t-test พบว่า ค่าเฉลี่ยของปัจจัยต่างๆ ซึ่งประกอบด้วย จำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่ม ค่าใช้จ่ายกินดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในสถานที่ที่กินดื่มเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ค่าเดินทางไปกลับสถานที่ที่กินดื่มเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก และเวลาที่ใช้ในการเดินทางไปกลับเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ของนักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยกับนักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ภาคผนวก จ. ตารางที่ 30 ถึง 33)

ต้นทุนการไปเที่ยวสถานที่ที่กินดื่มแยกตามสถานที่ที่เที่ยวตามการสำรวจเบื้องต้น (pretest) ได้แก่ สถานที่ที่กินดื่มของหล่อ/เอกมัย สถานที่ที่กินดื่มรัชดา สถานที่ที่กินดื่มสยาม/สีลม สถานที่ที่กินดื่มข้าวสาร/พระอาทิตย์ สถานที่ที่กินดื่มรังสิต และสถานที่ที่กินดื่มอื่นๆของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยและโครงการภาคภาษาอังกฤษ มีดังต่อไปนี้

นักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษจะเลือกไปเที่ยวกินดื่มของหล่อมากที่สุด โดยเฉลี่ย 7.2 ครั้งต่อปีการศึกษา นักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยชั้นปีที่ 4 เลือกไปเที่ยวสถานที่ที่กินดื่มข้าวสาร/พระอาทิตย์มากที่สุด โดยเฉลี่ย 5.0 ครั้งต่อปีการศึกษา ส่วนนักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยชั้นปีที่ 3 เลือกไปเที่ยวสถานที่ที่กินดื่มรังสิตมากที่สุด โดยเฉลี่ย 6.9 ครั้งต่อปีการศึกษา สำหรับเหตุผลที่นักศึกษานิยมไปเที่ยวสถานที่ที่กินดื่มของหล่อ/เอกมัย เนื่องจากเป็นย่านที่เที่ยวที่มีเปิดบริการหลายร้านเป็นแหล่งรวมตัวที่นิยมของวัยรุ่นนยามค่ำคืน ส่วนสถานที่กินดื่มข้าวสาร/พระอาทิตย์และสถานที่กินดื่มรังสิต เป็นที่นิยมของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เนื่องจากทั้ง 2 แหล่งอยู่ใกล้มหาวิทยาลัยจึงสามารถเดินทางไปเที่ยวได้อย่างสะดวก

ด้านค่าใช้จ่ายกินดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในสถานที่ที่กินดื่ม พบว่า สถานที่ที่กินดื่มที่นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้จ่ายสูงที่สุด คือ สถานที่ที่กินดื่มของหล่อ/เอกมัย ซึ่งนักศึกษาแต่ละคนจะใช้จ่ายประมาณ 500 ถึง 600 บาทต่อครั้ง สถานที่ที่กินดื่มข้าวสาร/พระ

อาทิศย์ นักศึกษาแต่ละคนจะใช้จ่ายประมาณ 300 ถึง 400 บาทต่อครั้ง และสถานที่ที่เกี่ยวกินดีมี
รังสิต นักศึกษาแต่ละคนจะใช้จ่ายประมาณ 200 ถึง 300 บาทต่อครั้ง

ส่วนค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปกลับสถานที่ที่เกี่ยวกินดีและเวลาที่ใช้ในการเดินทาง
ไปกลับ มักมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไปเที่ยวสถานที่ที่เกี่ยวกินดีมี
ข้าวสาร/พระอาทิศย์ จะมีค่าใช้จ่ายไม่สูงมาก คือ อยู่ในช่วงประมาณ 100 บาทต่อครั้ง และใช้เวลา
ในการเดินทางไปกลับไม่เกิน 1 ชั่วโมงต่อครั้ง เนื่องจากอยู่ใกล้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วิทยาเขต
ท่าพระจันทร์ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไปเที่ยวสถานที่ที่เกี่ยวกินดีมีรังสิต โดยเฉพาะนักศึกษาโครงการ
ภาคภาษาไทยชั้นปีที่ 3 จะมีค่าใช้จ่ายน้อยสุด คือ 9 บาทต่อครั้ง โดยใช้เวลาในการเดินทางไปกลับ
ในแต่ละครั้ง 0.3 ชั่วโมงทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างอยู่หอพักใกล้มหาวิทยาลัย บางส่วนจึงเดิน
หรือขี่จักรยาน หรือถ้าจะเดินทางก็เป็นระยะทางสั้นๆ จะเห็นได้ว่า การไปเที่ยวสถานที่ที่เกี่ยว
ใกล้มหาวิทยาลัยจะมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่ำกว่าสถานที่ที่เป็นที่นิยมของคนทั่วไป เช่นที่ ทองหล่อ/เอก
มัย ทั้งค่าใช้จ่ายในการเดินทางและค่าใช้จ่ายที่ร้าน

ด้านค่าเวลาที่ใช้ในสถานที่ที่เกี่ยวกินดี จากการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไปเที่ยวกิน
ดีทั้งนักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยและโครงการภาคภาษาอังกฤษที่ไปเที่ยวสถานที่ที่เกี่ยวกิน
ดีต่างๆ ส่วนใหญ่ใช้เวลาในสถานที่ที่เกี่ยวกินดีแต่ละครั้ง 3 ถึง 4 ชั่วโมง ทั้งนี้เพราะกลุ่มตัวอย่าง
ส่วนใหญ่จะไปเที่ยวช่วงเวลา 21.00 ถึงช่วงที่ร้านปิด คือ เวลา 2.00 นอกจากนี้แต่ละคนจะไม่ใช้
เวลาต่างกันมากนัก เนื่องจากนักศึกษามีพฤติกรรมไปเที่ยวเป็นกลุ่มจึงมักจะไปและกลับพร้อมกัน
สำหรับรายละเอียดสามารถศึกษาต้นทุนการไปเที่ยวสถานที่ที่เกี่ยวกินดีเพิ่มเติมสามารถ
ศึกษาได้ในภาคผนวก ค

ตารางที่ 4.5
 ค่าเฉลี่ยต้นทุนการไปเที่ยวสถานที่ที่เกี่ยวกนดิมทั้งหมดของนักศึกษา
 โครงการภาคภาษาไทยและภาคภาษาอังกฤษ

ตัวแปร	โครงการ	กลุ่มที่เกี่ยวกนดิม	
		โครงการภาค ภาษาไทย	โครงการภาค ภาษาอังกฤษ
จำนวนที่สำรวจ (คน)		163	37
จำนวนครั้งในการไปเที่ยวกนดิม (ครั้งต่อปีการศึกษา)		17.54*	27.83*
ค่าใช้จ่ายกนดิมเครื่องดิมที่มีแอลกอฮอล์ ในสถานที่ที่เกี่ยวกนดิมเฉลี่ยถ่วง น้ำหนัก (บาทต่อครั้ง)		343*	496*
ค่าเดินทางไปกลับสถานที่ที่เกี่ยวกนดิม เฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก(บาทต่อครั้ง)		80*	125*
เวลาที่ใช้ในการเดินทางไปกลับเฉลี่ย ถ่วงน้ำหนัก(ชั่วโมงต่อครั้ง)		0.67*	0.95*
เวลาที่ใช้ในสถานที่ที่เกี่ยวกนดิมเฉลี่ย ถ่วงน้ำหนัก (ชั่วโมงต่อครั้ง)		3.58 ^{n.s.}	3.41 ^{n.s.}

ที่มา:จากการสำรวจ

- หมายเหตุ : 1. * หมายถึง ค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่พิจารณาของกลุ่มตัวอย่างที่ไปเที่ยวกนดิมของนักศึกษา
 โครงการภาคภาษาไทยและนักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษมีความแตกต่างอย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %
 2. ^{n.s.} ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

4.1.5 สถิติการไปเที่ยวสถานที่เที่ยวกินดื่ม

จากสถิติการมาเที่ยวกินดื่ม ภาคผนวก ง พบว่า นักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยและโครงการภาคภาษาอังกฤษ ทั้งนักศึกษาชายและหญิง ส่วนใหญ่จะนิยมไปเที่ยวเป็นกลุ่มประมาณ 5 ถึง 10 คนขึ้นไป ส่วนใหญ่จะไปเพื่อสังสรรค์กับเพื่อน/พบเพื่อนมากที่สุด ส่วนวัตถุประสงค์อื่นๆ จะนิยมรองลงมา โดยกลุ่มตัวอย่างจะดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เวลาไปเที่ยวทุกครั้ง และส่วนใหญ่มักระดับการดื่มเพื่อความสนุกสนานร่าเริง มากที่สุด

ส่วนเวลาที่นิยมไปเที่ยวสถานที่เที่ยวกินดื่ม พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เรียนที่วิทยาเขตรังสิต ปี 2549 จะนิยมไปเที่ยวช่วงวันจันทร์ – พฤหัสบดี มากที่สุดเนื่องจากส่วนใหญ่อาศัยอยู่หอพัก จึงไปเที่ยวสถานที่เที่ยวกินดื่มรังสิต ในวันธรรมดา ขณะที่วันศุกร์ เสาร์และอาทิตย์ ส่วนใหญ่จะกลับบ้านพักไปอยู่กับผู้ปกครอง ส่วนนักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยชั้นปีที่ 4 และนักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษ เรียนที่วิทยาเขตท่าพระจันทร์ ปี 2549 นิยมไปเที่ยว วันศุกร์มากที่สุด ส่วนวันเสาร์นิยมไปเที่ยวเป็นอันดับสอง ตามด้วยวันธรรมดา (จันทร์- พฤหัสบดี) ส่วนวันอาทิตย์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะไปเที่ยวน้อยที่สุด จากเหตุผลที่นักศึกษาส่วนใหญ่จะใช้เวลาเรียนวันธรรมดา ส่วนวันศุกร์และเสาร์เย็นส่วนใหญ่ไม่มีเรียนจึงนิยมไปเที่ยววันดังกล่าว

4.2 ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อจำนวนครั้งในการไปเที่ยวสถานที่เที่ยวกินดื่มของนักศึกษา

ในการศึกษานี้ต้องการหาความสัมพันธ์ของปัจจัยกำหนดจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่มของนักศึกษา โดยการประมาณค่าด้วยวิธีปัวซอง (Poisson) ซึ่งมีรูปแบบสมการทั่วไปที่กล่าวมาแล้วในสมการที่ 3.1 ของบทที่ 3 ดังต่อไปนี้

$$\Pr(v_i | \mathbf{x}_i) = \frac{e^{-\mu_i} \mu_i^{v_i}}{v_i!} \quad \mu_i = E(v_i | \mathbf{x}_i) = e^{(\mathbf{x}_i \boldsymbol{\beta})}$$

โดยที่

$$(\mathbf{x}_i \boldsymbol{\beta}) = \left(\begin{array}{l} \beta_0 + \beta_1 SEX_i + \beta_2 STA_i + \beta_3 DOM_i + \beta_4 BELIEF_i + \beta_5 EX_i \\ + \beta_6 PROGRAM_i + \beta_7 GRADE_i + \beta_8 INC_i + \beta_9 PV_i + \beta_{10} TTC_i + \beta_{11} T_TT_i \\ + \beta_{12} T_ST_i + \beta_{13} COSTT_i + \beta_{14} C_BEER_i + \beta_{15} Z_OTHER2_i \\ + \beta_{16} T_OTHER2_i \end{array} \right)$$

v_i คือ ตัวแปรตามแสดงจำนวนครั้งในการไปเที่ยวสถานที่เที่ยวกินดื่มของนักศึกษาคนที่ i มีหน่วยเป็น ครั้งต่อปีการศึกษา

โดยที่ มีตัวแปรอิสระต่างๆ ได้แก่

ปัจจัยลักษณะประชากรแต่ละบุคคล

SEX_i คือ เพศของนักศึกษาคนที่ i

STA_i คือ สถานภาพครอบครัวบิดามารดาของนักศึกษาคนที่ i

DOM_i คือ การอาศัยอยู่หอพักของนักศึกษาคนที่ i

$BELIEF_i$ คือ ระดับความเคร่งครัดทางศาสนาของนักศึกษาคนที่ i

EX_i คือ ประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษาคนที่ i มีหน่วยเป็นปี

$PROGRAM_i$ คือ โครงการที่ศึกษาของนักศึกษาคนที่ i

$GRADE_i$ คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาคนที่ i

ปัจจัยลักษณะทางเศรษฐกิจแต่ละบุคคล

INC_i คือ เงินได้สุทธิของนักศึกษาคนที่ i มีหน่วยเป็น บาทต่อปีการศึกษา

ปัจจัยด้านราคาแต่ละบุคคล

PV_i คือ ค่าใช้จ่ายกนดืมเครื่องดืมแอลกอฮอล์ในสถานที่เทียวกนดืมเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของนักศึกษาคนที i มีหน่วยเป็น บาทต่อครั้ง

TTC_i คือ ค่าเดินทางไปกลับสถานที่เทียวกนดืมเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของนักศึกษาคนที i มีหน่วยเป็น บาทต่อครั้ง

T_TT_i คือ เวลาทีใช้ในการเดินทางไปกลับสถานที่เทียวกนดืมเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของนักศึกษาคนที i มีหน่วยเป็น ชั่วโมงต่อครั้ง

T_ST_i คือ เวลาทีใช้ในสถานที่เทียวกนดืมเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของนักศึกษาคนที i มีหน่วยเป็น ชั่วโมงต่อครั้ง

ปัจจัยด้านสินค้ำทดแทนหรือสินค้ำประกอบแต่ละบุคคล

$COSTT_i$ คือ ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของนักศึกษาคนที i มีหน่วยเป็น บาทต่อปีการศึกษา

C_BEER_i คือ ค่าใช้จ่ายเครื่องดืมแอลกอฮอล์ที่ซื้อมาบริโภคเองของนักศึกษาคนที i มีหน่วยเป็น บาทต่อปีการศึกษา

Z_OTHER2_i คือ ค่าใช้จ่ายสินค้ำพักผ่อนประเภทอื่่นๆ ทีไม่ใช่เพื่อการเทียวกนดืมของนักศึกษาคนที i มีหน่วยเป็น บาทต่อปีการศึกษา

ปัจจัยด้านเวลาแต่ละบุคคล

T_OTHER2_i คือ เวลาเฉลี่ยทีใช้ในการสันทนาการอื่่นๆ ทีไม่ใช่เพื่อการเทียวกนดืมของนักศึกษาคนที i มีหน่วยเป็น ชั่วโมงต่อปีการศึกษา

สำหรับกลุ่มตัวอย่างทีไม่ไปเทียวกนดืมในปี 2549 แม้จะไม่มีค่าใช้จ่ายกนดืมและไม่มีค่าเดินทางไปกลับสถานที่เทียวกนดืม แต่ผู้บริโภคมเผชิญราคาตลาด ในทีนี้จึงใช้ค่าเฉลี่ยเป็นตัวแทนราคา โดยคำนวณค่าเฉลี่ยสำหรับ 3 กลุ่ม คือ นักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยชันปีที่ 3 (เรียนทีวิทยาเขตรังสิต ณ ปี 2549) นักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยชันปีที่ 4 (เรียนทีวิทยาเขตท่าพระจันทร์ ณ ปี 2549) และนักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษชันปีที่ 3 และ 4 (เรียนทีวิทยาเขตท่าพระจันทร์ ณ ปี 2549)

ค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มที่จะนำไปใช้ในแบบจำลอง มีค่าดังนี้

PV_i สำหรับ

- นักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยชั้นปีที่ 3 ที่ไม่เคยไปเที่ยวกินดื่ม เท่ากับ 274.31
- นักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยชั้นปีที่ 4 ที่ไม่เคยไปเที่ยวกินดื่ม เท่ากับ 438.11
- นักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษที่ไม่เคยไปเที่ยว เท่ากับ 443.94

TTC_i สำหรับ

- นักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยชั้นปีที่ 3 ที่ไม่เคยไปเที่ยว เท่ากับ 46.15
- นักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยชั้นปีที่ 4 ที่ไม่เคยไปเที่ยว เท่ากับ 123.90
- นักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษที่ไม่เคยไปเที่ยว เท่ากับ 125.15

T_{TT}_i สำหรับ

- นักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยชั้นปีที่ 3 ที่ไม่เคยไปเที่ยว เท่ากับ 0.49
- นักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยชั้นปีที่ 4 ที่ไม่เคยไปเที่ยว เท่ากับ 0.91
- นักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษที่ไม่เคยไปเที่ยว เท่ากับ 0.97

T_{ST}_i สำหรับ

- นักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยชั้นปีที่ 3 ที่ไม่เคยไปเที่ยว เท่ากับ 3.34
- นักศึกษาโครงการภาคภาษาไทยชั้นปีที่ 4 ที่ไม่เคยไปเที่ยว เท่ากับ 3.90
- นักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษที่ไม่เคยไปเที่ยว เท่ากับ 3.32

ตารางที่ 4.6
ผลการวิเคราะห์แบบจำลอง MLE และ Poisson

ตัวแปรตาม (V)	แบบจำลอง MLE		แบบจำลองPoisson	
	Coefficient	P-Value	Coefficient	P-Value
ตัวแปรอิสระ				
constant	15.36305	0.119	3.307107***	0.000
PROGRAM	-7.527872***	0.005	-0.6122153***	0.000
SEX	-1.050771	0.587	-0.0946098**	0.015
GRADE	0.3519506	0.874	-0.632803	0.122
STA	0.4516989	0.874	0.0769079	0.171
DOM	0.6303185	0.757	0.1129061***	0.005
EX	2.349775***	0.000	0.1841726***	0.000
BELIEF	-1.488547***	0.001	-0.1156058***	0.000
INC	0.000056*	0.087	4.11 e-06***	0.000
PV	-0.0012581	0.833	-0.0002181*	0.070
TTC	-0.0022699	0.877	0.0002749	0.315
T_TT	-4.329307*	0.064	-0.499294***	0.000
T_ST	3.793012***	0.002	0.1915786***	0.000
COSTT	-0.0000676	0.177	-5.32 e-06***	0.000
C_BEER	0.0004575***	0.001	0.0000181***	0.000
Z-OTHER2	0.0000254	0.262	2.04 e-06***	0.000
T-OTHER2	-0.0031929*	0.013	-0.0002584***	0.000
F – test (16,295)	6.76	0.000		
Lr Chi2 (16)			1871.54	0.000
Log likelihood	-1291.564		-2707.8069	
Pseudo R ²			0.2568	
Wald Chi2 (16)	114.46			
Lr Chi2 (16)			1871.54	
Number of observation	312		312	

ที่มา: จากการคำนวณด้วย STATA

หมายเหตุ: 1. *** มีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

2. ** มีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 * มีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

จากตัวอย่างที่ทำการสำรวจ 314 ตัวอย่าง มีตัวอย่างที่มีข้อมูลเงินได้สุทธิที่สูงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างโดยทั่วไปทั้งหมด 2 ตัวอย่าง จึงได้ตัดออกจากตัวอย่างที่ใช้ในการคำนวณ เพื่อให้การประมาณค่ามีความถูกต้อง ดังนั้นในการประมาณค่าในครั้งนี้จะใช้ตัวอย่าง 312 ตัวอย่าง ในการศึกษาเบื้องต้นจะมีการประมาณค่าด้วยวิธี MLE ซึ่งเป็นวิธีที่สมมติให้ตัวแปรตามที่ต้องการศึกษามีการแจกแจงแบบปกติ ซึ่งไม่เหมาะสมกับงานศึกษาเนื่องจากตัวแปรตามคือ จำนวนครั้งในการไปเที่ยวสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มเป็นข้อมูลที่มีลักษณะเป็นจำนวนครั้งของเหตุการณ์ที่สนใจ (จำนวนการเที่ยวกินดื่ม) ในช่วงต่างๆ การแจกแจงแบบปัวซอง (The Poisson Regression Model) จึงมีความเหมาะสมกับข้อมูลในการศึกษาในครั้งนี้มากกว่า

หลังจากใช้วิธี Poisson ตาราง 4.6 เปรียบเทียบผลการประมาณค่าแบบ MLE และแบบจำลองปัวซอง พบว่า ได้ค่า Pseudo R^2 เท่ากับ 0.2568 หมายความว่าตัวแปรอิสระที่นำมาศึกษาในสมการนี้ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงตัวแปรตามได้ร้อยละ 25.68 และเมื่อพิจารณาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่มของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01 (99%) พบตัวแปรที่มีนัยสำคัญ ได้แก่ โครงการที่ศึกษา (PROGRAM) การอาศัยอยู่หอพัก (DOM) ประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (EX) ความเคร่งครัดทางศาสนา (BELIEF) เงินได้สุทธิของนักศึกษา (INC) เวลาที่ใช้ในการเดินทางไปกลับสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่ม (T_TT) เวลาที่ใช้ในสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่ม (T_ST) ค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค (COSTT) ค่าใช้จ่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ซื้อมาบริโภคเอง (C_BEER) ค่าใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนอื่นๆ ที่ไม่ใช่เพื่อการเที่ยวกินดื่ม (Z_OTHER2) และเวลาที่ใช้ในการสนทนาการอื่นๆ ที่ไม่ใช่เพื่อการเที่ยวกินดื่ม (T_OTHER 2) ตัวแปรที่มีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 0.50 (95%) ได้แก่ เพศ (SEX) และตัวแปรที่มีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 0.10 (90%) พบตัวแปรที่มีนัยสำคัญ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายกินดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่ม (PV)

4.2.1 ค่าผลกระทบส่วนเพิ่ม ณ ค่าเฉลี่ยและค่าฐานนิยมของตัวแปรอิสระ

ในงานวิจัยนี้ ใช้แบบจำลองบัวซอง ซึ่งไม่ใช่แบบจำลองเชิงเส้น (Linear Regression) จึงทำให้ไม่สามารถประมาณค่าด้วยสัมประสิทธิ์ของตัวแปรที่พิจารณาอยู่ แต่การประมาณค่าผลกระทบส่วนเพิ่ม (Marginal Effect) ของตัวแปรอิสระ x_k สามารถหาได้ตามสูตร $\frac{\partial E(y|\mathbf{x})}{\partial x_k} = \beta_k e^{(x\beta)}$ นั่นคือการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอิสระ x_k ขึ้นอยู่กับค่าสัมประสิทธิ์ β_k และตัวแปรอิสระอื่นด้วย

สำหรับงานวิจัยนี้จะทำการหาค่าผลกระทบส่วนเพิ่ม ณ ค่าเฉลี่ย (Marginal Effect at Mean) ของตัวแปรที่มีค่าต่อเนื่อง (continuous) ซึ่งเป็นการคำนวณหาอัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนการเที่ยวกินดื่มเมื่อเทียบกับการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอิสระแต่ละตัว ณ ค่าเฉลี่ย (mean) ของตัวแปรอิสระแต่ละตัว ส่วนตัวแปรหุ่นในการวิจัย เพื่อให้เป็นตัวแทนที่ดีของกลุ่มประชากร ผู้วิจัยจะใช้ค่าฐานนิยม (Mode) และทำการหาค่าผลกระทบส่วนเพิ่ม ณ ค่าฐานนิยม (Marginal Effect at Mode) ในตัวแปรดังต่อไปนี้ ตัวแปรโครงการที่ศึกษา ($PROGRAM_i$) ตัวแปรเพศ (SEX_i) ตัวแปรสถานภาพครอบครัวของบิดามารดา (STA_i) ตัวแปรการอยู่หอพัก (DOM_i)

ซึ่งในงานวิจัยสามารถหาค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาทั้งสองโครงการได้ดังตารางที่ 4.7 ส่วนค่า Marginal Effect at Mode แสดงดังตารางที่ 4.8 โดยในงานวิจัยนี้ จะแบ่งกลุ่มที่สนใจศึกษา ออกเป็น 4 กลุ่ม คือ นักศึกษาชายโครงการภาคภาษาไทย นักศึกษาชายโครงการภาคภาษาอังกฤษ นักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาไทย และนักศึกษานหญิงโครงการภาคภาษาอังกฤษ ซึ่งการจำแนกเป็น 4 กลุ่ม เนื่องจากสันนิษฐานว่าปัจจัยโครงการที่ศึกษาและเพศ มีผลต่อพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มของนักศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.7
แสดงค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจทั้งสองโครงการ

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจทั้งสองโครงการ
PROGRAM*	1
SEX*	1
GRADE	2.84
STA*	1
DOM*	1
EX	2.76
BELIEF	5.18
INC	64,402
PV	366
TTC	88.54
T_TT	0.73
T_ST	3.55
COSTT	47,913
C_BEER	2,480
Z-OTHER2	33,390
T-OTHER2	2,827

ที่มา: จากการคำนวณด้วย STATA

หมายเหตุ: * ตัวแปรดังกล่าวมีลักษณะเป็นตัวแปรหุ่น (Dummy variable) ไม่สามารถหาค่าเฉลี่ยได้จึงหาค่าฐานนิยมแทน (Mode)

ตารางที่ 4.8

แสดงค่าผลกระทบส่วนเพิ่ม Marginal Effect ของกลุ่มตัวอย่างต่างๆ

ตัวแปร	Marginal Effect at Mode			
	กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาชาย โครงการภาค ภาษาไทย	กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาชาย โครงการภาค ภาษาอังกฤษ	กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษานหญิง โครงการภาค ภาษาไทย	กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษานหญิง โครงการภาค ภาษาอังกฤษ
STA	0.6501488	1.199208	0.714663	1.318205
DOM	0.9377046	1.729608	1.030753	1.901237
BELIEF	-1.015348	-1.872823	-1.116101	-2.058663
EX	1.61756	2.983611	1.77807	3.279674
GRADE	-0.5557815	-1.025146	-0.6109316	-1.126871
INC	0.0000361	0.0000667	0.0000397	0.0000733
PV	-0.0019158	-0.0036337	-0.0021059	-0.0038843
TTC	0.0024145	0.0044536	0.0026541	0.0048956
T_TT	-4.385223	-8.088601	-4.820368	-8.891232
T_ST	1.682606	3.103588	1.849571	3.411557
COSTT	-0.0000467	-0.0000861	-0.0000513	-0.0000947
C_BEER	0.0001591	0.0002934	0.0001749	0.0003225
Z-OTHER2	0.0000179	0.000033	0.0000197	0.0000363
T-OTHER2	-0.0022699	-0.0041869	-0.0025951	-0.0046023

ที่มา: จากการคำนวณด้วย STATA โดยใช้ค่าเฉลี่ยในตารางที่ 4.7

สามารถแยกพิจารณาแต่ละปัจจัย ของกลุ่มตัวอย่างต่างๆ ได้ดังนี้

สถานภาพครอบครัวบิดามารดา(STA) จากผลการศึกษาพบว่า สถานภาพครอบครัวบิดามารดาไม่ส่งผลต่อจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเนื่องจากปัจจุบันนักศึกษาทั้งสองโครงการ ที่มีครอบครัวสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์สามารถเที่ยวกินดื่มได้ใกล้เคียงกัน เนื่องจากแต่ละครอบครัวต่างให้อิสระแก่บุตรในการทำกิจกรรมไม่แตกต่างกัน

การอาศัยอยู่หอพัก (DOM) จากผลการศึกษาพบว่า การอาศัยอยู่หอพักส่งผลต่อจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่มทางบวกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99% ทั้งนี้เพราะว่านักศึกษาที่อาศัยอยู่หอพักจะมีอิสระในการทำกิจกรรมใดๆ ร่วมกับเพื่อนได้มากกว่า จึงน่าจะไปเที่ยวกินดื่มมากกว่า ดังนั้นการอยู่หอพักจึงมีอิทธิพลต่อจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่มจากการแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 4 กลุ่ม พบค่า Marginal Effect ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาไทยมีค่าเท่ากับ 0.9377046 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 1.729608 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษานหญิงโครงการภาคภาษาไทยมีค่าเท่ากับ 1.030753 และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษานหญิงโครงการภาคภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 1.901237 ซึ่งหมายความว่า ณ ค่าฐานนิยม พบว่า ถ้ากลุ่มตัวอย่างเป็นผู้อาศัยอยู่หอพัก จะส่งผลให้จำนวนครั้งในการเที่ยวกินดื่มเปลี่ยนแปลงไปจากกลุ่มที่อยู่กับครอบครัว ดังต่อไปนี้ สำหรับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาไทยจะไปเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นเท่ากับ 0.94 ครั้งต่อปีการศึกษา กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาอังกฤษจะไปเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นเท่ากับ 1.72 ครั้งต่อปีการศึกษากลุ่มตัวอย่างนักศึกษานหญิงโครงการภาคภาษาไทยจะไปเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นเท่ากับ 1.03 ครั้งต่อปีการศึกษา และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษานหญิงโครงการภาคภาษาอังกฤษจะไปเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นเท่ากับ 1.90 ครั้งต่อปีการศึกษา นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างโครงการภาคภาษาอังกฤษทั้งนักศึกษาชายและหญิงที่อาศัยอยู่หอพักของจะไปเที่ยวกินดื่มมากกว่ากลุ่มตัวอย่างนักศึกษาโครงการภาคภาษาไทย

ความเคร่งครัดทางศาสนา (BELIEF) จากผลการศึกษาพบว่า ความเคร่งครัดทางศาสนาส่งผลต่อจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่มทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99 % ทั้งนี้เพราะว่านักศึกษาที่เชื่อว่าตนเองมีความเคร่งครัดทางศาสนาสูง ทำตามศีลธรรม ประเพณีถูกต้อง จะมีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ลดลง ส่งผลให้จำนวนครั้งในการเที่ยวสถานที่เที่ยวกินดื่มลดลงเช่นกัน ดังนั้นความเคร่งครัดทางศาสนา จึงมีอิทธิพลทางลบต่อจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่ม จากการแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 4 กลุ่ม พบค่า Marginal Effect ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาไทยมีค่าเท่ากับ -1.015348 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชาย

โครงการภาคภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ -1.872823 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาไทยมีค่าเท่ากับ -1.116101 และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ -2.058663 ซึ่งหมายความว่า ณ ค่าเฉลี่ย พบว่า ถ้ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเคร่งครัดทางศาสนาเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้จำนวนครั้งในการเที่ยวกินดื่มเปลี่ยนแปลงดังต่อไปนี้ สำหรับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาไทยจะไปเที่ยวกินดื่มลดลงเท่ากับ -1.01 ครั้งต่อปีการศึกษา กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาอังกฤษจะไปเที่ยวกินดื่มลดลงเท่ากับ -1.87 ครั้งต่อปีการศึกษา กลุ่มนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาไทยจะไปเที่ยวกินดื่มลดลงเท่ากับ -1.11 ครั้งต่อปีการศึกษา และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาอังกฤษจะไปเที่ยวกินดื่มลดลงเท่ากับ -2.05 ครั้งต่อปีการศึกษา นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างโครงการภาคภาษาอังกฤษทั้งนักศึกษาชายและหญิงที่มีความเคร่งครัดทางศาสนาเพิ่มขึ้นจะไปเที่ยวกินดื่มลดลงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างโครงการภาคภาษาไทย

ประสบการณ์การดื่มแอลกอฮอล์ (EX) จากผลการศึกษาพบว่า ประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่งผลต่อจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่มทางบวกรายกึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99% ทั้งนี้เพราะว่านักศึกษาที่มีประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่าจะมีจำนวนครั้งในการไปเที่ยวสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มมากตามด้วย จากการแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 4 กลุ่ม พบค่า Marginal Effect ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาไทยมีค่าเท่ากับ 1.61756 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 2.983611 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาไทยมีค่าเท่ากับ 1.77807 และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 3.279674 ซึ่งหมายความว่า ณ ค่าเฉลี่ย พบว่า ถ้ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น 1 ปี จะส่งผลให้จำนวนครั้งในการเที่ยวกินดื่มเปลี่ยนแปลงดังต่อไปนี้ สำหรับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาไทยจะไปเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นเท่ากับ 1.62 ครั้งต่อปีการศึกษา กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาอังกฤษจะไปเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นเท่ากับ 2.98 ครั้งต่อปีการศึกษา กลุ่มนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาไทยจะไปเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นเท่ากับ 1.78 ครั้งต่อปีการศึกษา และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาอังกฤษจะไปเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นเท่ากับ 3.28 ครั้งต่อปีการศึกษา นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างโครงการภาคภาษาอังกฤษทั้งนักศึกษาชายและหญิงที่มีประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นจะไปเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มตัวอย่างโครงการภาคภาษาไทย

คะแนนเฉลี่ยสะสม (GRADE) จากผลการศึกษาพบว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ส่งผลกระทบต่อจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากคะแนนเฉลี่ยสะสมอาจไม่ส่งผลกระทบต่อจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่ม แต่อาจเกิดจากการที่นักศึกษาไปเที่ยวสถานที่ที่เที่ยวกินดื่มมากครั้งขึ้น จะส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยสะสมลดลง

เงินได้สุทธิของนักศึกษา (INC) จากผลการศึกษาพบว่า เงินได้สุทธิของนักศึกษาส่งผลกระทบต่อจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่มทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99% ทั้งนี้เพราะว่าการเที่ยวสถานที่ที่เที่ยวกินดื่มเป็นสินค้าปกติ ผู้บริโภคที่มีรายได้เพิ่มขึ้น จะมีแนวโน้มใช้จ่ายในการเที่ยวสถานที่ที่เที่ยวกินดื่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน ดังนั้น เงินได้สุทธิที่สูงขึ้นจึงมีอิทธิพลทางบวกต่อจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่ม จากการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่ม พบค่า Marginal Effect ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาไทยมีค่าเท่ากับ 0.0000361 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 0.0000667 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาไทยมีค่าเท่ากับ 0.0000397 และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 0.0000733 ซึ่งหมายความว่า ณ ค่าเฉลี่ย พบว่า ถ้ากลุ่มตัวอย่างที่มีเงินได้สุทธิของนักศึกษาเพิ่มขึ้น 10,000 บาทต่อเดือน จะส่งผลให้จำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่มเปลี่ยนแปลงดังต่อไปนี้ สำหรับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาไทยจะไปเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นเท่ากับ 2.88 ครั้งต่อปีการศึกษา กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาอังกฤษจะไปเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นเท่ากับ 5.34 ครั้งต่อปีการศึกษา กลุ่มนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาไทยจะไปเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นเท่ากับ 3.18 ครั้งต่อปีการศึกษา และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาอังกฤษจะไปเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นเท่ากับ 5.86 ครั้งต่อปีการศึกษานั้นคือ กลุ่มตัวอย่างโครงการภาคภาษาอังกฤษทั้งนักศึกษาชายและหญิงที่มีเงินได้สุทธิเพิ่มขึ้นจะไปเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มตัวอย่างโครงการภาคภาษาไทย

ค่าใช้จ่ายกินดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ที่เที่ยวกินดื่มถ่วงน้ำหนักเฉลี่ย (PV) จากผลการศึกษาพบว่า ค่าใช้จ่ายกินดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ที่เที่ยวกินดื่มถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยส่งผลกระทบต่อจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่มทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 90% ทั้งนี้เนื่องจากราคาสินค้าสูงขึ้น ความต้องการบริโภคสินค้าจะลดลง ดังนั้นค่าใช้จ่ายกินดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่ที่กินดื่มจึงมีอิทธิพลทางลบต่อจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่ม จากการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่ม พบค่า Marginal Effect ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาไทยมีค่าเท่ากับ -0.0019158 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ -0.0036337 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาไทยมีค่า

เท่ากับ -0.0021059 และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ -0.0038843 ซึ่งหมายความว่า ณ ค่าเฉลี่ย พบว่า ถ้ากลุ่มตัวอย่างมีค่าใช้จ่ายกินดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้น 1,000 บาทต่อครั้ง จะส่งผลให้จำนวนครั้งในการไปเกี่ยวกินดื่มเปลี่ยนแปลงดังต่อไปนี้ สำหรับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาไทยจะไปเกี่ยวกินดื่มลดลงเท่ากับ 1.91 ครั้งต่อปีการศึกษา กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาอังกฤษจะไปเกี่ยวกินดื่มลดลงเท่ากับ 3.63 ครั้งต่อปีการศึกษา กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาไทยจะไปเกี่ยวกินดื่มลดลงเท่ากับ 2.10 ครั้งต่อปีการศึกษา และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาอังกฤษจะไปเกี่ยวกินดื่มลดลงเท่ากับ 3.88 ครั้งต่อปีการศึกษา นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างโครงการภาคภาษาอังกฤษทั้งนักศึกษาชายและหญิงที่มีค่าใช้จ่ายกินดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นจะไปเกี่ยวกินดื่มลดลงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างโครงการภาคภาษาไทย

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปกลับสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มถ่วงน้ำหนักเฉลี่ย (TTC) จากผลการศึกษาพบว่า ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปกลับสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มไม่ส่งผลต่อจำนวนครั้งในการไปเกี่ยวกินดื่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเนื่องจากค่าใช้จ่ายในการเดินทางมีสหสัมพันธ์กับค่ากินดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มสูง ทั้งนี้เนื่องจาก ปัญหาจากการที่หลายคนไม่มีค่าใช้จ่ายเพราะเดินหรืออาศัยรถเพื่อน ดังนั้นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปกลับสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มจึงไม่สามารถแยกได้ว่ามีอิทธิพลต่อจำนวนการไปเกี่ยวสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มหรือไม่

เวลาที่ใช้ในการเดินทางไปกลับสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มถ่วงน้ำหนักเฉลี่ย (T_{TT}) จากผลการศึกษาพบว่า เวลาที่ใช้ในการเดินทางไปกลับสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มส่งผลต่อจำนวนครั้งในการไปเกี่ยวกินดื่มทางลบอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 99 % ทั้งนี้เพราะว่า เวลาที่สูญเสียไปจากการเดินทางก่อให้เกิดค่าเสียโอกาสหรือต้นทุนที่สูงขึ้น ดังนั้น เวลาที่ใช้ในการเดินทางไปกลับสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้น ส่งผลให้จำนวนครั้งในการไปเกี่ยวกินดื่มลดลง จากการสำรวจ พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่วิทยาเขตรังสิต สามารถเดินทางไปเที่ยวร้านเหล้าฝั่งเชียงรากได้สะดวก จึงมีจำนวนครั้งในการไปเที่ยวสูงกว่าสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มอื่นๆ สอดคล้องกับ นักศึกษาที่ศึกษาอยู่วิทยาเขตท่าพระจันทร์ สามารถเดินทางไปเที่ยวตรอกข้าวสาร/พระอาทิตย์ได้สะดวก จึงมีจำนวนครั้งในการไปเที่ยวสูงกว่าสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มอื่นๆ จากการแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 4 กลุ่ม พบค่า Marginal Effect ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาไทยมีค่าเท่ากับ -4.385223 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ -8.088601 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาไทยมีค่าเท่ากับ -4.820368 และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาค

ภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ -8.891232 ซึ่งหมายความว่า ณ ค่าเฉลี่ย พบว่า ถ้ากลุ่มตัวอย่างใช้เวลาในการเดินทางไปกลับสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1 ชั่วโมงต่อครั้ง จะส่งผลให้จำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่มเปลี่ยนแปลงดังต่อไปนี้ สำหรับกลุ่มนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาไทยจะไปเที่ยวกินดื่มลดลงเท่ากับ 4.38 ครั้งต่อปีการศึกษา กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาอังกฤษจะไปเที่ยวกินดื่มลดลงเท่ากับ 8.09 ครั้งต่อปีการศึกษา กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาไทยจะไปเที่ยวกินดื่มลดลงเท่ากับ 4.82 ครั้งต่อปีการศึกษา และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาอังกฤษจะไปเที่ยวกินดื่มลดลงเท่ากับ 8.89 ครั้งต่อปีการศึกษา นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างโครงการภาคภาษาอังกฤษทั้งนักศึกษาชายและหญิงที่ใช้เวลาในการเดินทางไปกลับสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นจะไปเที่ยวกินดื่มลดลงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างโครงการภาคภาษาไทย

เวลาที่อยู่ในสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มถ่วงน้ำหนักเฉลี่ย (T_ST) จากผลการศึกษา พบว่า เวลาที่ใช้ในสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มส่งผลต่อจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่มทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99% เนื่องจากเวลาที่ใช้ในสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มอาจไม่ใช่ต้นทุน(ค่าเสียโอกาส)ของนักศึกษาในทางตรงข้าม ผลดังกล่าวอาจสะท้อนความชอบ คือ เมื่อนักศึกษาชอบก็จะใช้เวลากินดื่มมากขึ้น และเที่ยวบ่อยครั้งขึ้น ดังนั้นเวลาที่ใช้ในสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มจึงมีอิทธิพลทางบวกต่อจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่ม จากการแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 4 กลุ่ม พบค่า Marginal Effect ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาไทยมีค่าเท่ากับ 1.682606 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 3.103588 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาไทยมีค่าเท่ากับ 1.849571 และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 3.411557 ซึ่งหมายความว่า ณ ค่าเฉลี่ย พบว่า ถ้ากลุ่มตัวอย่างใช้เวลาในสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มถ่วงน้ำหนักเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1 ชั่วโมงต่อครั้ง จะส่งผลให้จำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่มของแต่ละกลุ่มตัวอย่างเปลี่ยนแปลงดังต่อไปนี้ สำหรับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาไทยจะไปเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นเท่ากับ 1.68 ครั้งต่อปีการศึกษา กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาอังกฤษจะไปเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นเท่ากับ 3.10 ครั้งต่อปีการศึกษา กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาไทยจะไปเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นเท่ากับ 1.85 ครั้งต่อปีการศึกษา และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาอังกฤษจะไปเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นเท่ากับ 3.41 ครั้งต่อปีการศึกษา นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษทั้งชายและหญิงที่ใช้เวลาในสถานที่ที่เกี่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นจะไปเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มตัวอย่างนักศึกษาโครงการภาคภาษาไทย

ค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคเฉลี่ย (COSTT) จากผลการศึกษาพบว่า ค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคส่งผลต่อจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่มทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99% ทั้งนี้เพราะว่า นักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคสูงขึ้น จะมีเงินเหลือเพื่อใช้จ่ายในส่วนอื่น ๆ น้อยลง รวมถึงค่าใช้จ่ายเพื่อการเที่ยวสถานที่ที่กินดื่มก็ลดลง ดังนั้นค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคจึงมีอิทธิพลทางลบต่อจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่ม จากการแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 4 กลุ่ม พบค่า Marginal Effect ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาไทยมีค่าเท่ากับ -0.0000467 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ -0.0000861 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาไทยมีค่าเท่ากับ -0.0000513 และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ -0.0000947 ซึ่งหมายความว่า ณ ค่าเฉลี่ย พบว่า ถ้ากลุ่มตัวอย่างใช้ค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภคเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 10,000 บาทต่อเดือน จะส่งผลให้จำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่มเปลี่ยนแปลงดังต่อไปนี้ สำหรับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาไทยจะไปเที่ยวกินดื่มลดลงเท่ากับ 3.74 ครั้งต่อปีการศึกษา กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาอังกฤษจะไปเที่ยวกินดื่มลดลงเท่ากับ 6.89 ครั้งต่อปีการศึกษา กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาไทยจะไปเที่ยวกินดื่มลดลงเท่ากับ 4.10 ครั้งต่อปีการศึกษา และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาอังกฤษจะไปเที่ยวกินดื่มลดลงเท่ากับ 7.57 ครั้งต่อปีการศึกษา นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษทั้งชายและหญิงที่มีค่าใช้จ่ายอุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้นจะไปเที่ยวกินดื่มลดลงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างนักศึกษาโครงการภาคภาษาไทย

ค่าใช้จ่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่ซื้อมาบริโภคเองเฉลี่ย (C_BEER) จากผลการศึกษาพบว่า ค่าใช้จ่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่ซื้อมาบริโภคเองเฉลี่ยส่งผลต่อจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่มทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ทั้งนี้เพราะว่า การซื้อเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มาบริโภคเองมีลักษณะเป็นสินค้าประกอบการเที่ยวสถานที่ที่กินดื่ม ดังนั้นค่าใช้จ่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์จึงมีอิทธิพลทางบวกต่อจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่ม จากการแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 4 กลุ่ม พบค่า Marginal Effect ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาไทยมีค่าเท่ากับ 0.00001591 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 0.00002934 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาไทยมีค่าเท่ากับ 0.00001749 และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 0.00003225 ซึ่งหมายความว่า ณ ค่าเฉลี่ย พบว่า ถ้ากลุ่มตัวอย่างนักศึกษามีค่าใช้จ่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่ซื้อมาบริโภคเองเพิ่มขึ้น 10,000 บาทต่อเดือน จะส่งผลให้จำนวนครั้งในการไป

เที่ยวกินดื่มของแต่ละกลุ่มตัวอย่างเปลี่ยนแปลงดังต่อไปนี้ สำหรับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาไทยจะไปเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นเท่ากับ 1.27 ครั้งต่อปีการศึกษา กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาอังกฤษจะไปเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นเท่ากับ 2.34 ครั้งต่อปีการศึกษา กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาไทยจะไปเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นเท่ากับ 1.39 ครั้งต่อปีการศึกษา และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาอังกฤษจะไปเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นเท่ากับ 2.58 ครั้งต่อปีการศึกษา นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษทั้งชายและหญิงที่มีค่าใช้จ่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่ซื้อมาบริโภคเองเพิ่มขึ้นจะไปเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นมากกว่านักศึกษาโครงการภาคภาษาไทย

ค่าใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนประเภทอื่นๆที่ไม่ใช่เพื่อการเที่ยวกินดื่มเฉลี่ย (Z_OTHER2) จากผลการศึกษาพบว่า ค่าใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนประเภทอื่นๆที่ไม่ใช่เพื่อการเที่ยวกินดื่มเฉลี่ยส่งผลกระทบต่อจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่มทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99% ทั้งนี้เพราะว่า กิจกรรมพักผ่อนประเภทอื่นๆที่ไม่ใช่เพื่อการเที่ยวกินดื่ม มักเป็นกิจกรรมที่เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมพักผ่อนทุกประเภท ดังนั้น เมื่อนักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนประเภทอื่นๆ สูงขึ้น จะมีค่าใช้จ่ายเพื่อการเที่ยวกินดื่มสูงขึ้น ส่งผลให้นักศึกษาจะมีจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่มมากขึ้นด้วย ดังนั้น ค่าใช้จ่ายเพื่อการสนทนาการอื่นๆที่ไม่ใช่เพื่อการเที่ยวกินดื่ม จึงมีอิทธิพลทางบวกต่อจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่ม จากการแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 4 กลุ่ม พบค่า Marginal Effect ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาไทยมีค่าเท่ากับ 0.0000179 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 0.000033 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาไทยมีค่าเท่ากับ 0.0000197 และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 0.0000363 ซึ่งหมายความว่า ณ ค่าเฉลี่ย พบว่า ถ้ากลุ่มตัวอย่างที่มีค่าใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนประเภทอื่นๆที่ไม่ใช่เพื่อการเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้น 10,000 บาทต่อเดือน จะส่งผลให้จำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่มของแต่ละกลุ่มตัวอย่างเปลี่ยนแปลงดังต่อไปนี้ สำหรับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาไทยจะไปเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นเท่ากับ 1.43 ครั้งต่อปีการศึกษา กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาอังกฤษจะไปเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นเท่ากับ 2.64 ครั้งต่อปีการศึกษา กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาไทยจะไปเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นเท่ากับ 1.57 ครั้งต่อปีการศึกษา และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษจะไปเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นเท่ากับ 2.90 ครั้งต่อปีการศึกษา นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษทั้งชายและหญิงที่มีค่าใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนอื่นๆที่ไม่ใช่เที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นจะไปเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นมากกว่านักศึกษาโครงการภาคภาษาไทย

เวลาที่ใช้ในการสนทนาการอื่นๆ ที่ไม่ใช่เพื่อการเที่ยวกินดื่มเฉลี่ย (T_OTHER2) จากผลการศึกษาพบว่า เวลาที่ใช้ในการสนทนาการอื่นๆ ที่ไม่ใช่เพื่อการเที่ยวกินดื่มส่งผลต่อจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่มทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99% ทั้งนี้เพราะว่า นักศึกษามีเวลาจำกัดในการทำกิจกรรมใดๆ เมื่อนักศึกษามีกิจกรรมการสนทนาการอื่นๆมากขึ้น ส่งผลให้เวลาการเที่ยวสถานที่ที่เที่ยวกินดื่มลดลง จึงทำให้จำนวนการเที่ยวกินดื่มลดลงด้วยเช่นกัน ดังนั้น เวลาที่ใช้ในการสนทนาการอื่นๆจึงมีอิทธิพลทางลบต่อจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่ม จากการแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 4 กลุ่ม พบค่า Marginal Effect ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาไทยมีค่าเท่ากับ -0.002699 กลุ่มตัวอย่างชายโครงการภาคภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ -0.0041869 กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาไทยมีค่าเท่ากับ -0.0025951 และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ -0.0046023 ซึ่งหมายความว่า ณ ค่าเฉลี่ย พบว่า ถ้ากลุ่มตัวอย่างใช้เวลาในการสนทนาการอื่นๆที่ไม่ใช่เพื่อการเที่ยวกินดื่มเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1,000 ชั่วโมงต่อปีการศึกษา จะส่งผลให้จำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่มของแต่ละกลุ่มตัวอย่างเปลี่ยนแปลงดังต่อไปนี้ สำหรับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาไทยจะไปเที่ยวกินดื่มลดลงเท่ากับ 2.26 ครั้งต่อปีการศึกษา กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาอังกฤษจะไปเที่ยวกินดื่มลดลงเท่ากับ 4.18 ครั้งต่อปีการศึกษา กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาไทยจะไปเที่ยวกินดื่มลดลงเท่ากับ 2.59 ครั้งต่อปีการศึกษา และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาอังกฤษจะไปเที่ยวกินดื่มลดลงเท่ากับ 4.60 ครั้งต่อปีการศึกษา นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาโครงการภาคภาษาอังกฤษทั้งชายและหญิงที่ใช้เวลาในการพักผ่อนอื่นๆที่ไม่ใช่การเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้นจะไปเที่ยวกินดื่มลดลงมากกว่านักศึกษาโครงการภาคภาษาไทย

4.2.2 ความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อตัวแปรอิสระต่างๆ

การหาค่าความยืดหยุ่นในงานวิจัยนี้ จะใช้วิธีการวัดความยืดหยุ่นแบบจุด (point elasticity) คือ การคำนวณค่าความยืดหยุ่นจากจุดจุดเดียวบนเส้นอุปสงค์ เนื่องจากในงานวิจัยนี้ กำหนดค่าความยืดหยุ่น จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 4 กลุ่ม ซึ่งประกอบด้วย กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชายโครงการภาคภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาไทย และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหญิงโครงการภาคภาษาอังกฤษ ในงานวิจัยนี้ แสดงค่าความยืดหยุ่น ดังตารางที่ 4.9 เนื่องจากค่าความยืดหยุ่นของแต่ละกลุ่ม มีค่าไม่แตกต่างกันมากนัก จึงสรุปผลการศึกษานี้ว่าปัจจัยที่มีค่าความยืดหยุ่นสูง ดังต่อไปนี้

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่มและมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99 % ยกเว้นปัจจัยค่ากินดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 90 % เรียงลำดับความยืดหยุ่นมากไปน้อย ดังนี้ เวลาที่ใช้ในการค้นหาการอื่นที่ไม่ใช่เพื่อการเที่ยวกินดื่มมีค่าระหว่าง -0.52 ถึง -1.07 ความเคร่งครัดทางศาสนามีค่าระหว่าง -0.43 ถึง -0.87 เวลาที่ใช้ในการเดินทางไปกลับสถานที่เที่ยวกินดื่มมีค่าระหว่าง -0.26 ถึง -0.53 และค่าอุปโภคบริโภคมีค่าระหว่าง -0.18 ถึง -0.37 ส่วนค่าใช้จ่ายอุปโภคบริโภคมีค่าความยืดหยุ่นในช่วง -0.18 ถึง -0.33 แสดงให้เห็นว่า การเปลี่ยนแปลงปัจจัยดังกล่าวข้างต้นเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การเปลี่ยนแปลงจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่มลดลง ตามแนวคิดต้นทุนค่าเดินทางรวมถึงเวลาที่ใช้ทำกิจกรรมอื่นที่เพิ่มขึ้น ส่งผลต่อการไปเที่ยวกินดื่มที่ลดลง สำหรับค่ากินดื่มที่เพิ่มขึ้น จะส่งผลต่อการบริโภคที่ลดลงตามทฤษฎีอุปสงค์ เช่นเดียวกับค่าใช้จ่ายอุปโภคบริโภคซึ่งเป็นสินค้าประกอบที่มีผลต่อการลดจำนวนการเที่ยวกินดื่มแต่ก็ไม่มากนัก

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่มและมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99 % เรียงลำดับความยืดหยุ่นมากไปน้อย ดังนี้ เวลาที่ใช้ในสถานที่เที่ยวกินดื่มมีค่าความยืดหยุ่นระหว่าง 0.49 ถึง 0.99 ประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มีค่าความยืดหยุ่นระหว่าง 0.36 ถึง 0.74 การอยู่หอพักมีค่าความยืดหยุ่นระหว่าง 0.07 ถึง 0.15 ส่วนค่าเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่ซื้อมาบริโภคเองจะมีค่าระหว่าง 0.03 ถึง 0.06 และค่าใช้จ่ายสินค้าพักผ่อนอื่นที่ไม่ใช่การเที่ยวกินดื่มมีค่าระหว่าง 0.04 ถึง 0.09 แสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงปัจจัยเวลาที่ใช้ในสถานที่เที่ยวกินดื่มและปัจจัยประสบการณ์การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้การเปลี่ยนแปลงจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่มเพิ่มขึ้น โดย

เวลาที่ใช้ในสถานที่เที่ยวกินดื่มสะท้อนพฤติกรรมความชอบนำไปสู่การเที่ยวที่เพิ่มขึ้น ส่วนประสบการณ์ที่เพิ่มขึ้นและการอาศัยอยู่หอพัก จะเป็นตัวกำหนดการไปเที่ยวดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในสถานที่เที่ยวกินดื่ม ขณะที่การเพิ่มขึ้นค่าใช้จ่ายสินค้าพักผ่อนอื่นๆและค่าใช้จ่ายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่ซื้อมาบริโภคเองเป็นสินค้าทดแทนการเที่ยว ซึ่งมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงการเที่ยวกินดื่มไม่มากนัก

ตารางที่ 4.9

แสดงค่า Elasticity at Mode ของกลุ่มตัวอย่างต่างๆ

ตัวแปร	Elasticity at Mode			
	กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาชาย โครงการภาค ภาษาไทย	กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาชาย โครงการภาค ภาษาอังกฤษ	กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาหญิง โครงการภาค ภาษาไทย	กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาหญิง โครงการภาค ภาษาอังกฤษ
DOM	0.077275	0.142535	0.084943	0.156679
BELIEF	-0.43339	-0.79939	-0.47639	-0.87871
EX	0.367861	0.678524	0.404364	0.745854
INC	0.191593	0.353996	0.210699	0.389024
PV	-0.05783	-0.10968	-0.06357	-0.11724
TTC	0.017618	0.032497	0.019366	0.035722
T_TT	-0.26381	-0.4866	-0.28999	-0.53489
T_ST	0.492665	0.908726	0.541552	0.998899
COSTT	-0.1844	-0.33997	-0.20256	-0.37393
C_BEER	0.032518	0.059967	0.035747	0.065915
Z-OTHER2	0.049254	0.090804	0.054207	0.099884
T-OTHER2	-0.5289	-0.97558	-0.60468	-1.07237

ที่มา: จากการคำนวณด้วย STATA โดยใช้ค่าเฉลี่ยในตารางที่ 4.7 และค่า Marginal Effect ในตารางที่ 4.8 และค่าจำนวนครั้งในการไปเที่ยวกินดื่มทั้งหมด 312 ตัวอย่าง เท่ากับ 12.13462 ครั้งต่อปีการศึกษา